

Cílem práce bylo ověření Eysenckovy hypotézy, podle níž jsou psychopati extravertnější než běžná populace. Autorka dospěla k závěru, že Eysenck psychopatii pojímal jako koncept podobný disociální poruše osobnosti. Z těchto důvodů považovala za přijatelné hypotézu otestovat na osobách s touto diagnózou. Pro testování hypotézy zvolila test Eysenck personality questionnaire (EPQ-R) a dotazník 4Elements, jenž jí umožnil testovat hypotézu s ohledem na odlišné aspekty dimenze extraverze. Výzkum potvrdil, že osoby s diagnózou disociální poruchy osobnosti dosahují na škále extraverze měřené EPQ-R vyšších hodnot než jsou průměrné hodnoty extraverze u běžné populace. Byla nalezena také signifikantní pozitivní korelace mezi škálou extraverze EPQ-R a faktorem oheň měřeným testem 4Elements; avšak nikoliv mezi extraverzí a faktorem vzduch. Na základě těchto výsledků autorka předpokládá, že osoby s disociální poruchou osobnosti jsou extravertnější než běžná populace, ale především na základě vyššího skórování v položkách sledujících impulzivitu, energičnost a dominanci.